

עין משפט
נר מצוה

2 א מתי סביה מכל
 נדנצון הלוי סבת
 עשין ס טושיס הלויס ס
 קלט סבי יא
3 א ד מתי סבי סבי
 סבת ס טושיס
 הלויס ס קתל סבי יא
4 א ד מתי סבי מכל
 נדנצון הלוי סבת
 ס טושיס סבי סבי יא
5 א ד מתי סבי סבי
 סבת טושיס סס
6 א ד מתי סבי מכל
 סטות הלוי סבת
 עשין ס טושיס הלויס ס
 ל סבי יא
7 א ד מתי סבי מכל
 סל סבת סבת סל
 ס טושיס סבי ס קתל
 סבי יא

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. ובענינה נ"א אימי
לספיקו נאמ' תנצחא ואל
אסא אל תנצחא ולדוד
לקח אפי' חזקא אתה
למלכותך ואל הדין ענינה.
ו' חוס' הרא"ש ב' ואם
תנצחא נצחא וצדקת נצחא
לחור ולא שייך לחקן בה
אמן וכן פירש' כ"מ נא
בגולה מדעתו ואל
חששו אמרן רב
קדושין חספסא באהתא.
ובקשעת דבר מ'און
תקנו שמתאן, ושכא
בנצחא עירבה תכרוה שלא
דאורייתא.
חוס' הרא"ש ב' ונ"ע רמב"ן
חוס' ו' ומתשרא'
נ' גראל י' ודבא מליכי
נ' ופשוטא סבבי כיון
דשרדני ש' לחוש שפ'ס
תנצחא חוכר סבבי
ובשעת קדושין נ"א
מאלו תנצחא האב
מ'סוד מ'סוד ונ"ע קדושין
לפטר וכן ס' מנחה
ו' חוס' ו' אפי' מ'סוד
ועאל סב' אפי'ס
ותנצחא אבי עניסו
כשפס' מ' מועיל ו'
הזקן ק'ן שפסעת ככל
קדושין ל' ונ"ע ואל י'
רצונ' ס' ו' אפי' מ'און
אבא עירבה חוס' י' ד'

האיש מקדש פרק שני קידושין

[illegible]

נערה מהו שתעשה
בעלה כיד אביה דמיא
כיד אביה דמיא מה
היא נמי "משוי" שליה
דמיא ועד דמפיא גי
לרמי מספקא ליה לרמי
יכתב גיז ונתנו גיז
גם נעור אינו גם נעור
לה חצר משתמרת
כחצר אביה דמיא כי
התגרש דהויא לה ד
אביה דמיא והכי קמי
לשוייה אביה דמיא
שליה איתיבי
התקבל לי גיז אינו
הא נערה ה"ז גם הכ
לה אב הא מדרקתי
אקבל גם לבתי אם
חזור מכלל דרישא
התקבל לי גיז אינו
נערה ה"ז גם כמה
לה אב אבל יש לה
לבתי גיטה ורוצה ב
איתמר קטנה שנתקד
אמר שמואל צריכה
קרנא דברים בנו אמר
מיאין למה גם אמר
דיניה בכפרי אפכוה
לחור האלהים צריכה
לחור לזרעיה דאבא בר
אמר רב אחא בר
שמוא נתרצה האב
לא נתרצה האב

שליח לקבל גיטה מיד
או כחצר אביה דמיא
אביה משוי שליח אף
או דילמא כחצר אביה
במא ליה לא מיגרשה
איהא (ד) והאמר רבא
בריה ישן ומשמרתו ה"ז
אמאי אינו גט דהויא
שלא לדעתה ואי ס"ד
משמא גיטה ליה נמי לא
חצר המשתמרת שלא
לגם פשימא ליה דכי יד
יביעיא ליה מי אלימא
שליח או לא א"ל ר' יוחנן
יהי¹⁷ קטנה שאמרה
גט עד שיגיע גט לידה
א במאי עסקינן כשאין
רפא ואם אמר (ה) אביה
רצה בעל לחזור בו לא
בריש לה אב עסקינן
קטנה שאמרה
גט עד שיגיע גט לידה
דברים אמורים כשאין
ב ואמר אביה צא וקבל
על לחזור לא יחזור:
שה שלא לדעת אביה
גט וצריכה מיאון אמר
גט למי מיאון אם
לילה אמר ר' זורא ובי
ודוריה לקמיה דרב אמר
גט וצריכה מיאון (ו) וחס
אבא דנימא הכי ומעמא
ה דרב איקא צריכה גט
בקידושין צריכה מיאון
בקידושין ויאמרו אם
ויתה אמר ר"ג והוא
ידכו מאן דמתני הא לא
שלא לדעת אביה אפילו
מיאון או נתגרשו או
א דקדשה אביה במיאון
קתני דבעיא מיאון הוא
תומה בחיי האב מתיב
אמרו מוכרה קדושים
ושוין

אח גיטא מהו שחששה אחר שליח לקבל
אביה ב'ר'. הא דלאמר רבנן דהיא עמיה
אביה מדמו לה אזי לחצר אביה מדמו לה:
הא על עאדס ין דעת מורח חצר כסאוי
נייער: יס' ויהא משמרתו דרי' ו'
גט. דהויא לה חצר המשמרת
לדעמה על ידה: נייער אינו גט.
דוהיא חצר המשמרת לדעת העבד
עמא ואינו דומה לחצר גמורה דכי
אחרבאי חצירה משום דסתם חצר
משמרתה על פי הבעלים שגדרה
סביב ופוחת ונועל: אינו גט עד
שיגיע גט לידה. קטנה שליחותו לקטני
הילכך המביאו לה יהא שלוחו של
בעל להולכה וימנו לה: אם אחר לו
אביה. של קטנה: אם רלא הבעל
לחורו. חצירה משמרתו לו: אם ימורה
דשליח לקבלה הוא הוא ומשבא גט
לידו נתגרשה ואפילו נשרף הגט
מיר: כמה דברים אמורים. דקטנה
לא שייך בה שליחות כשאין לה אב
אבל יש לה אב ואמר לה אי אביה ב'ר'
כלומר אבל יש לה אב שייך בה
שליחות ע"פ אביה אפי' נערה שאם
אמר לו אביה בין של קטנה בין של
גמורה התקבל לבתי ב'ר'. והמשבח של
חקשי דיוקא דרישא דהא בשאין לה
אב קאי: קטנה שנתקדשה שלא
לדעת אביה. לא אמר לה אביה
לקבל ולא ידע ויבטנה הכל מודים
שאין קידושיה קידושין שלם לדעתו:
לריב גט ולריבא מילון. כדאמר
טעמא לקמיה: אחר קרנא דברים
בגו. כך אחר קרנא יש דברים בתוך
דבר כי כלומר יש תשובה וממה
דבריה שמואל: אמרו ליה. בני ברי
המדרש לקרנא: הא מר עובבא
בזית דינו ככפרי. שם מקום שמוך
גטו לא נהרעש שמואל שם רחוק
ממנו בא ונשאל למר עובבא והוא
היה אב ב"ד בימי שמואל כדאמר
במו"ק ודף טו: אפכו ושדרו
לקמיה דרב. בשם קרנא לריבא
גט וימלאו ובשם שמואל דברים בגו
ושדרו לקמיה דרב לידע אם יודה
לדברי שמואל שהיה חלוק על הדבר
ומשום דרב אהבש של שמואל היה
אפכו ואינו יודה לרבא קרנא אהבש
בשם שמואל: אבא בר אבא. אבא
דשמואל הוה: ולריבא מילון שם
לא נהרש האב כקידושיה ויאמרו
ב'ר'. הדואה שחזרונה גט סבור
שנתראה האב בקידושיה והוא ליה
גרשמו מעליא וסבז אין קידושין
מוספין לו בחמותה שאחות גרשמו
יכו. הא דלאמר לריבא גט כשעידן עבה
מילון אינה דריבא. שאין משעיד קטנה
הא לא חסני הא. מאן דמתני פלוגתא
אמר עולא. מילתא בחפשי נפשיה הוא
ט"ו עריות ששנינו ביצמות שפטרות
גרושין שהיו עליו כגרת פטרות ופטרות
דשמתה ונפלה הזרה לפני היבס לא
דלם מילנה בחיי אחי אביה שהוא
והיכי דמי: אי דקדשה אביה לאחיו
לא לדעת אביה: מעשה יסומה בחיי
הא דכיון שהשאה אין לאביה רשות בה
עית אביה ובמילון כגי להו דאין מעשה
אין מוכרה. לבנו לקרונים שאין להם
דפמיס שהיה נמכרת חלל לאחיות:
ושון

מסורת הש"ס

(א) ובעשרה חמשה עשר ימים
 (ב) חמשה ימים בן עשרה
 (ג) ימים בן עשרה
 (ד) ימים בן עשרה
 (ה) ימים בן עשרה
 (ו) ימים בן עשרה
 (ז) ימים בן עשרה
 (ח) ימים בן עשרה
 (ט) ימים בן עשרה
 (י) ימים בן עשרה
 (יא) ימים בן עשרה
 (יב) ימים בן עשרה
 (יג) ימים בן עשרה
 (יד) ימים בן עשרה
 (טו) ימים בן עשרה
 (טז) ימים בן עשרה
 (יז) ימים בן עשרה
 (יח) ימים בן עשרה
 (יט) ימים בן עשרה
 (כ) ימים בן עשרה
 (כא) ימים בן עשרה
 (כב) ימים בן עשרה
 (כג) ימים בן עשרה
 (כד) ימים בן עשרה
 (כה) ימים בן עשרה
 (כו) ימים בן עשרה
 (כז) ימים בן עשרה
 (כח) ימים בן עשרה
 (כט) ימים בן עשרה
 (ל) ימים בן עשרה

הגהות הב"ח

(א) גמ' סיפא חס אחר לר'
אביה: (ב) תוב' דיה מלך
סדיא עם דיה ליכא וסו:
(ג) בא"ר לקר מלוא לר'י
לפרש:

תום' ר"י הוקן

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones